

מכתבו של החבר יוסף על כתב היד של ספרי "נעלה כנחשול"

לפני שהוצאתי לאור את ספרי "נעלה כנחשול", הדפסתי את הטקסט בצורת שתי חוברות שזכו בשם הזמני: "נחשול – סיפורים קטנים על קבוצה גדולה", אותן הענקתי כשי אישי לכל חניכי הקבוצה בתום שנות חינוכם אצלנו.. החוברות הגיעו גם למספר חברי קיבוץ. הנה תגובתו של אחד מהם, שלא היה לו שום קשר אישי אלי או לחברי הקבוצה:

שלום לך שולה!

קראתי, התרשמתי (חלק!) ואת נהנית! אינני צריך
לפרט לפניך את הצדדים החלקיים שלך: יש לך ביטחון
עצמי מלא ומוצדק; כוח ותוקף של רס"ר,
ואופטימיות של רקדן על חבל. אפשר לומר שפעמים
רבות נלכרתי ב"פואמה הפדאולית" הבאתי נשכחת,
שנערה אצלי בארון דואמת אחד מספרי הקודש של
הדתייט. כישרון התיאור והכתיבה שלך הוא הבאתי
מצורער. אפשר כמובן להתייחס, כל אחד לפי טעמו,
להתרגש פה ושם, להרקיץ איתך שחקים, ליפול
לתהומות של אכזבה – שם ליפול ולקוט. בכל אופן
דעתי היא שראוי עם ראוי שרבים ככל האפשר יקראו
את החוברות האלה, להנאתם המובטחת, חומר
להרהורים.

אין לי אלא להוסיף: "וישר כוחק!"

התודה וברכה – יוסף.